

Boros Imre: Félretájékoztató (2.)

2016 január 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A hazai alacsony munkabér nem a magyar versenyképességnek, hanem a multinacionális cég nemzetközi versenyképességének a záloga.

A GDP, a jövedelem és a jólét kapcsolatát elemezve megállapítottuk, hogy a napi gyakorisággal emlegetett

kommunikációs panel a bruttó társadalmi termék?, vagyis a GDP-ként ismert fogalomról a hazai közönség szempontjából komoly információt nem tartalmaz. Semmit, amib?l a hazai jólét alakulására következtetni lehetne. Nagyon fontos jelz?szám ez viszont a hazánkban megtelepedett külföldi t?ke számára, beleértve azokat is, akik ezután kívánnak itt megtelepedni. Az elmúlt negyedszázadban a GDP növekedését jórészt a külföldi szerepl?k hozták létre, és értelemszer?en a keletkezett haszon is nekik jutott. A GDP-r?l szóló túlteng? kommunikáció tehát nekik szól, miközben a hazai közönség szemszögéb?l ez inkább üres fecsegés.

A statisztikai eljárások ezzel szemben elhanyagolják azt, ami itthon valóban lényeges a jövedelmek alakulásával kapcsolatban. A kommunikáció pedig jószerivel ügyet sem vet rá.

Egy másik, f?ként a külföldi befektet?ket érint? szerepl?, a t?zside is a súlyánál messze nagyobb teret kap a „tájékoztatóban”. Végs? ideje, hogy a divatos gazdasági kommunikáció másik vezérszólását, az exportvezérelt növekedést is vizsgálat tárgyává tegyük. Évtizedekig az volt a másik, gazdaságról szóló kommunikációs sláger, hogy a magyar felzárkózás azon múlik, hogy sikerül-e diadalra vinni az exportvezérelt növekedést, amelyben a GDP-növekmény zömét az export adja. Csak ismételjük, hogy az exportunk dönt? hányadát a hazánkba települt multinacionális cégek teljesítik. Pontos nyilvántartás azonban az arányról nincs, hiszen ez nem lenne „politikailag korrekt”. Ezzel szemben azonban nagyon hasznos lenne, ha el lehetne különíteni a többségi hazai tulajdonban lév? cégek exportteljesítményét a többségi külföldi tulajdonban lév? cégekt?l.

Nézzük meg ezek után, miként is m?ködik egy hazánkba települt, exportra termel? multicég, természetesen a neve elhallgatása mellett – érthet? okokból –, de egy valós külföldi gyártó konkrét mérlegadatainak felhasználásával. A céget 2012-ben alapította külföldi tulajdonosa hárommillió eurós alapt?kével. A magyar állam kiutalt a friss cégnek százötvenmillió euró letelepedési pénzt, azzal, hogy hazai munkahelyeket fog teremteni. Az elmúlt években (a 2015-ös adatok még nem ismertek) a cég folyamatosan nyereséges volt. Az itt megtermelt nyereségét részben t?késítette, részben kiutalta az anyacéghez.

Érdemes megvizsgálunk a 2014-es mérleget. Ebb?l kiderül, hogy termelési értéke 2,8 milliárd euró volt. (Ez a hazai GDP majd 2,5 százaléka.) Biztosak ebben azonban nem vagyunk, mert fogalmunk sincs, hogy a termékek külföldön milyen áron keltek el. Vélhet?en a tényleges árbevétel jóval nagyobb a 2,8 milliárd eurónál, de ez szigorúan védett üzleti titok. (Nesze neked GDP-definíció, amely szerint az nem más, mint a hazánkban megtermelt termékek teljes piaci értéke.) A 2,8 milliárd euróból jutott negyvenötmillió euró munkabérre, valamint tizenegymillió euró hazai bérjárulékokra, s?t a település is, ahol a cég székhelye van, kapott ötmillió euró helyi adót.

A cég fizetett hatvanötezer euró nyereségadót a hazai költségvetésnek. A 2,8 milliárd euró (vagy jóval több) GDP-b?l tehát kevesebb mint százmillió euró vált hazai jövedelemmé, ami alig teszi ki a tekintélyes GDP két százalékát. Az ilyen típusú üzletek akár hazaárulásnak is t?nhetnek, ha nem tudnánk, hogy hazánkat sikerült alaposan eladósítani, jelent?s részben külföldi pénznemekben, és ezzel kényszerhelyzetbe hozni.

A kényszerb?l azonban szabadulni szeretnénk. Egy hajdanán hatvan forint értékben elszámolt dollárhitelt a sokszori hosszabbítás után ma csaknem háromszáz forintból termelünk ki. Kétszáznegyven forintot fizetünk tehát azon felül, hogy közben a kamatokat is álltuk. Ezt a gyönyör?séget legutóbb a háztartások is megtapasztalták a devizaalapú hitelek kapcsán, az ország meg nyögi már több mint egy emberölt? óta.

A multik exportjából származó többletdeviza és az emiatt keletkez? bevételi többletmilliárdok a fizetési mérlegben, lehet?séget adnak arra, hogy az árfolyambéklyótól végleg megszabaduljunk. Az adósságot a befolyt devizából forintra cseréljük. A multik exportjának ez és nem más a haszna, igaz, megalázóan olcsó bérekkel fizetünk érte. Az exportról és az exportdinamikáról is lehet azonban másként gondolkodni. Például, hogy az eszközökkel, amelyekkel a multikat nagyra hizlaljuk, ígértes hazai tulajdonú cégeket is fejleszthetnénk.

Náluk ráadásul a megtelepedésre adott pénz állami üzletrésszé is változhatna, szemben a multikkal, akik ezt a hálás magyar nemzet ajándékaént kapják. Ezek a cégek részben állami pénzekkel belefoghatnának az exportképes termékek fejlesztésébe azokon a területeken, amelyeken még nem robogott el mellettünk az id?, vagy éppen fedezhetnék a piacra való jutásuk (visszakerülésük) marketingköltségeit. Az ilyen hazai exportcégeknél a teljes exportárbevétel – és értelem szerint a hazai is – nem csak GDP, de hazai jövedelem, bér, adó és vállalkozói jövedelem lenne.

Az exportdinamika valóban fontos forrása a gazdasági növekedésnek, de nem mindegy, hogy ez miként növeli a hazai jólétet. Végül feltétlenül meg kell említenünk azt a körmonfort „elemz?” érvélezt is, ami nagyon félti a magyar versenyképességet attól a cseppnyi béremelkedéstől, ami az elmúlt néhány évben bekövetkezett. Valójában ki lesz az olcsó magyar munkabér miatt versenyképes? Nagyon is gyakorlati, de nem nevesített példánkból okulva erre is választ adhatunk.

A meg nem nevezett cég mintegy háromezer munkavállalóval gyárt évente százötvenezer járművet, mindenkire jut tehát ötven darab. A cég fizet átlagban évi tizenkétezer eurónyi bért a munkavállalóinak, évi negyvenötezer helyett, amit az anyacégnél fizetnek. Megtakarít tehát mintegy évi százmillió eurót, mert itt termel, s amiből részben itt, részben hazánkon kívül profit lesz. A válasz tehát egyértelmű: a hazai alacsony munkabér nem a magyar versenyképességnek, hanem a multinacionális cég nemzetközi versenyképességének a záloga. Ezt félti oly hevesen a hazai „elemzők” egész csapata.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

